

Pobožna
Jednota swjateje Swójby.

Zastupna knižka

do Jednoty křesťanskich swójbow
k česczi swjateje Swójby w Nazarecze

wobjimaca

wustawki, modlitwy, wotpuski a privilegije
Jednoty

z někotrymi pschisťuchnymi rozpominanjami
a modlitwami.

D. S.

Z dowolnosću cyrkwinsteje wyschnosće.

w Budyschinje

z nakladom towarstwa ss. Cyrilla a Methodija.

1893.

218° 212, 0

218° 212,16

Do **Bobožnjeje Jednoty swjateje Swójby**
w **Nazareče** bu pschijata:

w farstej cyrkwi w

swójba

..... 189

.....
farać.

Zdychowańcčka k swjatej Swójbje:

Jězus, Marija, Józef! Wam pschepodawam
swoju wutrobu a swoju duschu.

Jězus, Marija, Józef! pomhajeće mi w posle-
dnim smjertnym bědženju.

Jězus, Marija, Józef! njech moja duscha z wa-
mi w pokoju wuńdže.

300 dnjow wotpuska kóždy krócz, hdyž so tute 3 mo-
dlitwy modliš, 100 dnjow kóždy krócz, hdyž jenu z nich
so modliš. — Pius VII. 28. hapyła 1807.

gesetzl. geschützt.

Verlag v. Dr. F.P. Datterer.

Die heilige Familie.

Swjata Swójba.

I.

W u s t a w k i

powšchitkowneje Jednoty kšehescžanskich swójbow k čžescži swjateje Swójbny w Nazarecže.

1. Zamysł Jednoty je tón, kšehescžanske swójbny swjatej Swójbje w Nazarecže poswjeczić a ju jako pschedmjet wošebitoho čžescženja a scžěhowanja psched woczomaj měcž, hdnyž so psched jeje swjecžecžom wschědna modlitwa dokonja a krašne póccžiwoscže scžěhuja, w kotrychž je wona za wschěch, wošebje pak za džěkacžerški staw rjanny pschiklad.

2. Jednota ma swoje sydło a srjedžischcžo w Romje pola Jeho Eminency kardinála-wikara Jeho Swjatoscže, kiž je tež protektor (zakitař) Jednoty. Somu je k pomocy sekretar swjateje kongregacije wobrjadow z dwěmaj druhimaj wot njoho wuzwolonymaj prälatomaj, kaž tež jedyn duchowny jako sekretar. Z tutymi radžicžerjemi nawjeduje Jednotu, hdžezkuli so wona rozsčěri, a stara so, zo by Jednota ducha, z kotrohož je

wuschła, a swój wosebity kharakter pschec wobkhowała a so dale a bóle rozsčěrjała.

3. W kóždym biskopstwoje abo japoschtokskim wikariacze pomjenuje biskop jenoho duchownoho za diöcesanskocho direktora k rozsčěrjenju Zednoty mjez wěriwymi.

4. Diöcesanscy direktorojo zwjazaja so z fararjemi, kotřiž maja sami pschijimanjo w jich wosadach bydlacych swójbom wobstaracž. Kóžde lěto w měsacu meji wozjewja fararjo diöcesanskomu direktorej a tutón po poručnosći biskopa centralnomu pschedstojiczerjej w Rómje licžbu nowych swójbom, kotrež su so do Zednoty pschijecž dałe.

5. Poswjeczenjo swójbom za swjatu Swójbu stanje so po formularje wot swjatocho wótea Leona XIII. pschipóznatym a pschedpisanyim, pak pschez kóždu swójbu samu za so, pak wot wjacorych swójbom zhromadnje w fariskej cyrkwi psched fararjom abo jeho zastupnikom.

6. Swjecžo swjateje Swójby dyrbi w kóždym k Zednocze pschiskuschacym domje bycž a dyrbja so sobustawy swójby z najmjeńschajónu wob džen, je-li móžno wjecžor, k zhromadneje modlitwje psched nim zhromadžicž. Za to so porucža wosebje modlitwa, kotruž je nětežischi

bamž za dobru spóznał, a cžascžiſche modlenjo
tſjoch znatych zdychowańcžkow:

Žězuš, Marija, Šózef! Wam pſchepodawam
ſwoju wutrobu a ſwoju duſchu.

Žězuš, Marija, Šózef! pomhaježe mi w po=
ſlednim ſmjertnym bědženju.

Žězuš, Marija, Šózef! njech moja duſcha z wa=
mi w pokoju wuńdže. (300 dnjow wot=
puſta.)

7. Swjecžo ſwjateje Swójby móže pať te
bjeć, wo kotrymž je w liſće Piuija IX. zbóž=
neho wopomnjecža 5. januara 1870 ſpomnjene,
abo kajkežkuli, kotrež naſchoho knjeza Žězuſa
Chryſtuſa pſchedſtaja w joho zaſchowany m ži=
wjenju, kotrež ze ſwojej žohnowanej maczerju a
jeje knježniſkim nawoženju, ſwjatym Šózefom
wjedžeſche; tola woſtanje pſchecy po poručno=
ſcžach cyrkwineje zhromadžizny w Triencze bi=
ſkopam prawo zawoſtajene, zo móža tajke ſwe=
cžata wuzamknyč, kotrež ſo za ducha Jednoty
mjenje pſchihodne bjeć zdadža.

8. Do Jednoty pſchijate ſwójby maja na
wſchěch wotpuſkach a duchownych hnadač
podžěl, kotrež ſu bamžojó jej pſchizwolili, kaž
je to na pſchiſtupnych liſtkach wuprajene.

9. Kardinal=protektor woźjewi ze swojimi radźiczerjemi, hdyž je trjeba, poručnosće, w kotrychž so jenotliwe postajenja k spěchowanjju Jednoty, wošebite swjedženje bratstwa, džen titularneho swjedženja, zhromadne kóždolětne wobnowjenjo poswjecženja za swjatu swójbju, wobtwajomne zhromadźizny a t. d. woźjewjeja.

Pschišpomnjenjo: Tute wustawki je swj. wótc Leo XIII. kongregaciji swjatyh wobryadow wudžělač dā a je z japoschtoliskej połnomocu 14. junija 1892 za cyły katholicki swět pschipoznał a wobfrucził.

II.

Pschedpisane modlitwy Jednoty.

1. Modlitwa, z kotrejž so swójbju swjatej Swójbje poswjeczeja.

Tutu modlitwu, kotruž je bamž Leo XIII. pschipoznał a porucził, maja swójbju, kotrež chcedža do Pobožneje Jednoty zastupicž, so modlicž zhromadnje w fariskej cyrkwi psched fararjom abo jeho zastupnikom. Tola płaczi tež, hdyž jenotliwe swójbju za so doma z tutej modlitwu so poswjecža.

O Žězuso, našch najlubosćiwšchi Zbóžniko, fiž sy z njebjes pólkany, zo by swět z wucžbu a pschikladom rozswětlił, wjetschi džěl swojoho

žiwjenja na zemi w ponižnym domje w Nazareće dofonjeć chcył, Mariji a Józefej poddaty, a kiž sy tamnu Swójbu swjatošćik, kotraž by wšchěm křesćaniskim swójbam jako pschiklad była: wzmi mišćiwje tutón našch dom, kiž Tebi so cyły nětko podawa. Zakitaj a wobarnuj jón Ty, wobkrucž w nim twoju swjatu bojosć z pokojom a pschezjenošću křesćanskeje lubošće: zo by bóžskomu pschikladej Twojeje Swójby podobny był, a zo bychy wšchitey hromadže, z kotrychž wón wobstoi, podžělni byli wěčneje zbóžnosće.

O najlubošćiwšcha Maczer Jězuša Křystusa a našcha Maczer Marija, sežin pschez twoju smilnosć a dobročiwosć, zo by Jězus tute našche poswjeczenjo pschijał a nam swoje dobroty a žohnowanjo wobradžik.

O Józefje, swjaty zakitarjo Jězuša a Marije, pschińdž nam wě wšchitkich nuzach dušche a cžěka z twojimi próstwami na pomoc, zo bychmy z tobu a z najzbóžnišchej knježnu Mariju bóžskomu Zbóžnikej Jězusej Křystusej wěčne khwalby a wěčny džak dawacž móhli. Amen.

2. Wšchědna modlitwa psched swjeczczom swjateje Swójby.

O najlubošćiwšchi Jězuso, kiž sy ze swojimi njewuprajnymi póčćiwosćemi a pschikladami

domjacoho žiwjenja Swójbu, kotruž sy sebi wuzwolił, na zemi poswjecził: spohladuj miłosćiwje na tutón našch dom, kotryž k twojimaj nohomaj klecžo wo smilnošć proši. Wopomni, zo je tutón dom twój, dokelž je so tebi z wosebitym česćenjom poswjecził a slubił. Zafitaj jón dobrocíwje, wumóž jón ze strachow, pomhaj jomu w nuzach a spožčž jomu móc, z kotrejž by w sežehowanju twojeje swjateje Swójby wobstajny zwostał: zo by w času swojoho žiwjenja na zemi w twojej službje a lubosći swěru pschewacy něhdy čže wěčnje khwalicž móhł w njebjesach.

O Marija, najškódjcha macěr, wo twój zafit prosimy z tej dowěru, zo twój bójski Jednorodženy twoje próšty wusłyschi.

A tež ty, najkhwalbnischi patriarcha, swjaty Zózešje, khwataj nam na pomoc ze swojim mójnym zafitom a polož našche próšty do rukow Marije, zo by je Žězusej Khrystušej pschepodała.

Za tule modlitwu je bamž Leo XIII. wotpusł 300 dnjow spožčził, kotryž móža wšhitke sobustawy Bobožneje Jednoty swjateje Swójby dobyčž, hdnyžkuli ju psched swjecžecžom swjateje Swójby so modla. — Hdnyž sobustawy Jednoty swjateje Swójby dla khorošće abo druheje pschicžiny tutu modlitwu dokonjecž njemóža, do-

budu woni tón samy wotpušć, hdyž město toho pobožnje
5 króć Wótče naš, Strowa sy Marija a Čžešč budž
Bohu Wótcej spěwaja.

3. Zdychowanežko k swjatej Swójbje.

Žězujo, Marija, Józefje, rozšwětlicže naš,
pomhaježe nam, wozbožčeže naš! Amen.

200 dnjom wotpuska sobustawy Jednoty dobudu jónu
za džeń, hdyž tute zdychowanežko pobožnje praja.

III.

Wotpuski

pobožneje Jednoty swjateje Swójbje.

A. Dojpolne wotpuski.

Sobustawy Jednoty wobeju splahow, kotřiž
po dostojnym dóstacžu swjateju sakramentow po=
futy a wołtarja šarsku cyrkej abo zjawnu kapaku
pobožnje wopytaja a tam někotry čas na mě=
njenje swjatoho wótca so modla, dobudu do=
spólny wotpušć na šezěhowacych dnjach:

- I. Na tym dnju, na kotrymž do Jednoty
zaštu pja, hdyž horjeka spomnjenu mo=
dlitwu, z kotrejž so swjatej Swójbje po=
šwjecža, spěwaja;
- II. na tym dnju, na kotrymž so kóžde lěto ge=
neralna (hłowna) zhromadžizna po

waschnju kóždeje wosady, hdžež Sednota wob-
stoji, wotbudže, zo by so zwjazk sobustawow
wobnowił;

III. na sečehowacych swjatyach dnjach:
na swjedženjach Naischoho Knjeza Že-
zusa Khrystusa:

1. Hodny,
2. Wobrězanja Žezusowoho,
3. Wozjewjenja abo Tsjoch Kralow,
4. Zutry,
5. Donjebjespěcža;

na swjedženjach najzbóžnišcheje Knjež-
ny Marije:

6. Bjezhřěschnoho Podjecža,
7. Marije Naroda,
8. Pšchizjewjenja swjateje Marije,
9. Čištošćenja abo Swěcžk Marije,
10. Do njebjeswzacža swjateje Marije.

Toho runja na swjedženjach:

11. swjatoho Šózesa (19. měrc),
12. zakitařstwa swjatoho Šózesa (3. nje-
dželu po Zutrach),
13. Slubjenja najzbóžnišcheje knježny Ma-
rije (23. januara);

IV. na titularnym swjedženju cyłkeje Sed-
noty;

- V. w kóždym měsacu na jenym dnju, kotryž sebi sobustawy sami wuzwola, hdyž su tutón měsac w swójbach pschedpisane modlitwy psched swjeczczóm swjateje Swójbny zhromadnje spěwali;
- VI. mrějacy (dobudu dospołny wotpusť) hdyž, njemóža-li so spowědacž a wopravjecž, swoje hrěchi z wutrobu wobželnosčza a k najswjeczišchomu mjenu Žezusowomu pak z hor-
tom pak (njemóža-li wjac rycžecž) z wutrobu so wołaja.

B. Njedospołne wotpusťi.

- I. Sobustawy pobožneje Žednoty swjateje Swójbny wobeju splahow, kotřiž ze želnosčziwej wutrobu faršku cyrkej, w kotrejž je sydło Žednoty załožene, abo druhu cyrkej abo kapaku wopytaja a tam za spomoženjo kšchesčzanstwa so modla, móža njedospołny wotpusť 7 lět a 7 quadragenow dobycž:
1. na dnju Domaphtanja swj. Marije,
 2. na dnju Woprowanja swj. Marije,
 3. na dnju Zakitařstwa swj. Marije,
 4. na kotrymž dnju sobustawy swójbny, kiž je do Žednoty zapisana, w swójbje zhromadženi psched swjeczczóm swjateje

*

Swójby postajene modlitwy z pobožnej wutrobu spěwaja,

5. na dnjach, na kotrychž su sobustawy zhromadźiznam Jednoty pschitomni.

II. Sobustawy Jednoty dobuđu wotpušk 300 dnjow kóždy krócž, hdyžkuli ze želnosćiwkej wutrobu psched swjeczczom swjateje Swójby wschědnu modlitwu spěwaja: „D najlubosćiwšchi Žězuso“ rc. (hl. str. 9). Hdyž pak sobustawy khorosće abo drugeje pschicžiny dla tule modlitwu dokonjeć njemóža, dobuđu woni tón samy wotpušk, hdyž pobožnje 5 krócž „Wótcže naš“, „Strowa sy Marija“ a „Čžesč budž Bohu Wótcěj“ so modla.

III. 200 dnjow wotpuška dobuđu sobustawy jónu za džen, hdyž pobožne zdychowańcžko spěwaja: Žězuso, Marija, Józefje, rozswětlicže naš, pomhaježe nam, wozbožčeže naš! Amen.

IV. 100 dnjow wotpuška dobuđu sobustawy, kótsiž sebi prócu dawaja, zo kšehesćanske swójby teje pobožnej a powšchitkownej Jednocže pschistupja.

V. Wotpušk 60 dnjow dobuđu sobustawy kóždy krócž, hdyžkuli: 1) su w farskej cyrkwi, w kotrejž ma pobožna Jednota sydło, woporej Božeje mschě a druhim Božim šlužbam po-

božnje pschitomni, 2) 5 krócź „Wótcže našch“ a „Strowa sy Marija“ so modla za zemrěte sobustawy, 3) rozkory swójbow wu jednaja abo wujednacź so prócuja, 4) swójbny, kotrež su wot pucža prawdy so wotšalike, zas na pucź spomoženja dowjesć pytaja, 5) hólčata abo holečata w kšchescžanskej wučbje rozwučeja, 6) kajkižkuli druhi dobry skutk dokonjeja, kiž je Jednocže spomožny.

Sobustawy móža wšchitke horjeka mjenowane wotpuski, dospołne a njedospołne, po waschnju zastupowanja kšudym dušcham pschiwobrocjeć.

IV.

Privilegije.

Za wšchě sobustawy Jednoty.

Bože mschě, kotrež budža so za zemrěte sobustawy na kajkimžkuli wołtarju swjecźicź, dyrbja jim tak spomožne bycź, jako bychy so na privilegowanym wołtarju swjecźike.

Za fararjow.

1. Privilegium altaris za jich wosobu na tsjoch dnjach kóždoho tydženja, jelizo podobne privilegium z druheje pschicžiny hižo njewužiwaja.

2. Połnomóc zwonka města Roma paczerje, rózarije, fšchiže, krucifixy, małe statuwy a pje-
nježki swjecźicź a jim wschitke wotpuski pschi-
džělicź, kotrež jim bamžojo pschidžěleja, kaž je
w zapisku wopisane; tola tuta połnomóc móže
šo jeno nałożowacź za sobustawy Sednoty, a to
a) nā tym dnju, na kotrymž fšchesczenjo do po-
božneje Sednoty zastupja, a b) na kotrymž šo
swjatocžnje zwjazk pobožneje Sednoty wobnowja.

Pschispomnjenjo. Za hłowny swje-
džen f cžesczi swjateje Swójby je za cyły
swět postajena njedžela mjez oktawu Epifa-
nije, a ma šo na tutym dnju, jelizo fararjam
šo hinaf spomožnišche bycź njezda, wobryad po-
swjeczenja wobnowicź.

V.

Někotre rozpominanja

za sobustawy pobožneje Sednoty.

1. Šhto wucži swjaty wótc wo powo-
łanju swójby?

Wschitkim je znate, praji swjaty wótc, zo
zjawne a privatne spomoženjo wošebje na swój-
bach zaleži. Wón wucži, zo swójbne žiwjenjo
cžim spomožnišcho na zbožo cžłowjestwa skutkuje

a jomu cžim bohatsche płody pschinjese, cžim hłubšeho je póccžiwosć w swójbje forjenje zapušcžiła, cžim dospołnišeho staj po pschikładze starscheju duch a wutroba džěczi po wucžbach a kaznjach swjateje wěry kublana. Tohodla je tač jara wažne, zo swójbje nastawaja a so załožaja na te wašchnjo, kaž je Bóh porucžil, a zo so wone tež wot zakonjow božich nawjedowacž dadža a nabožnu mysl a kšesćanske žiwjenje pilnje a stajnje haja.

2. Što je našch bójški Zbóžnik za swójbne žiwjenje cžinił?

Prjedy hač našch Zbóžnik swój skutk wumóženja dokonja, załoži sam w swojej mudrosći swójbju, w kotrejž bychu wschitcy cžłowjejojo najdospołnišchi pschikład domjacoho žiwjenja a kóždeje póccžiwosće a swjatosće widželi. To je Swójba w Nazareće, w kotrejž běšche wón, našch Bóh a Zbóžnik Ježus Khrystus, 30 lět dołho žiwj z Mariju najzbóžnišchej knježnu, swojej macerju, a z Dózefom, knježniškim nawoženju Marije, swojim zastaracžerjom. W tutej swjatej Swójbje kčějesche najluboznišeho lubosć, cžištota a swjatosć počinkow, skutkowanjo najhłubšehje pobožnosće. A boža pschewidžiwosć je tač zarjadowaka, zo móža wschitcy kšesćenzenjo

fajkohožkuli postajenja abo powołanja su, wot swjateje Swójby wufnyč, tak zo móža a dyrbja pobožne a póccžiwe žiwjenjo wjesč.

3. Za koho wošebje a w fajkim nastu-
panju je swjata Swójba jasny pschiklad za scžě-
howanjo?

Manojo swójbow maja krašne pschedznamjo na swj. Dózeŕje: maja scžěhowacž joho wótcowŕku kedžbliwošcž, starošcž a swěru. — Maczerje maja doŕpołny pschiklad na najzbóžnišchej knježnje a boharodžiczercy Mariji: maja scžěhowacž jeje lubošcž, jeje hańbicžiwošcž, jeje poddatošcž a swjatu swěru. — Džecži maja na Džuzuŕu bójski pschiklad poŕkušchnošcže, kotryž maja wobdžiwacž, cžesežicž a scžěhowacž. — Kotsiž su ze zemjan-
stwa, dyrbja wot swjateje Swójby, kotraž tež z kralowŕstoho ŕplaha wufhadžesche, wufnyč, fak maja w dnjach zboža měru džeržecž, w dnjach cžerŕjenja a domarŕtanja paŕ swoju doŕtojnošcž wobkhowacž. — Bohacži maja wot njeje wuf-
nyč, fak wyŕoko dyrbi ŕo póccžiwošcž nad wŕschitke bohatŕstwa ŕtajecž. — Džělaczerjo paŕ a wŕchitey, kotŕiž su wošebje w najchich cžasach w swójbnych naležnošcžach podcžišcžowani a swojeje nizkošcže abo ŕnadneje zaŕkušby dla njeŕpołjni, njebudža ŕpohladujcy na swjatu Swójbu wjac morkotacž

a skoržicž, ale podaczi do Božeje wole a rady swój wosud znjesu. Wšchak tu samu cžežu džěka njesu, kaž swjata Swójba, a džěla so z njej do teje sameje staroscže wo wšchědny khlěb. Tež swjaty Józef dyrbjesche so ze swojim džěkom za zežiwjenjo staracž; haj sam Jězus džěkasche ze swojimaj bójskimaj rukomaj w džěkarni swojoho zastaracžerja. Tohodla so džiwacž njemóžemy, zo wysocy mudri cžkowjekojo, kotsiž běchu z cžasnymi kubkami bohacže žohnowani, swojich bohatstwow so wotrjeknywšchi z Jězusom, Mariju a Józefom k hudobu za swoju towaršcku žiwjenja wuzwolichu.

4. Ze cžescženjo a pobožnosč k swjatej Swójbje nowa?

Cžescženjo swjateje Swójby je prastare. Wosebje pak začže w 17. lětsotku. W tym cžasu so wone rozsčěri po Italskej, Francózskej a Belgiskej, haj nimale w cyłej Europje. Potom zaforjeni so w Americy, hdžež so wosebje w Kanadže jara hajesche. Wysche toho začoži w nowišchim cžasu pobožny jesuit Filip Francoz w Lyonje w Francózskej pobožne bratstwo swjateje Swójby. Podobne bratstwo swj. Swójby so pozdžišcho w Bologni w Italskej začoži a bu wot Piusa IX. wobkrucžene. Skóncžnje je našch swjaty wótc Leo XIII. tutu Jednotu za tak spo-

možnu a našim časam přichodnu spóznať, zo wosebite wustawki za nju wudžěkač da, ju z mnohimi wotpuskami a privilegijemi wobohaczi, a z wosebitym japoschtolskim listom 14. junija 1892 jeje zawjedzenjo za cyły katholicke swět poruczi.

Šdy by so tola nětko přheczo swjatoho wótca dopjelnišo, zo po možnosći wschě křesćanske swójby cyłoho swěta do tejele pobožneje Jednoty swjateje Swójby zastupja! Kajke žohnowanjo by z toho zesřadžako za swójby same a za cyłe cžłowjeske towarstwo. Wschaf tola přichlad spodžiwuje za sobu cžehnje, mócne na cžłowjecze wutrobje skutkuje. Kaf spomožne a skutowne dyrbi potajkim stajne spohladowanjo na tamny dospołny přichlad bycz, kotryž su Šezus, Marija a Šózef nam cžłowjekam dawali!— Šoždy křesćan kajteježkuli staroby, kajtohožkuli powokanja: starschi a džeczi, bohaczi a khudzi, džěkačerjo a džěkodawarjo, wučzeni a njewučeni, poddaczi a přchedstajeni: kóždy bjez wuwzacza widzi a wufnje na přichladze swjateje Swójby, kaf ma spěwacz a džěkač, kaf ma so zadžeržecz we wjeselu a zrudobje, w khorošći a wobeženosći, přhecziwo Bohu, přhecziwo swojomu bližšchomu a přhecziwo sebi samomu; z krótka: wón wufnje a widzi, kaf móže a dyrbi z pobožnosću

a swěrnym dopjelnjenjom winowatoscěow k do= społnoscezi a swjatoscezi dospěcž.

Tola našcha słabość a njewobstajnosć za= džěwa nam, zo bychmy cyle po pschikładže swja= teje Swójby živi byli. Tohodla je runje po= božnosć a wschědne cžesczenjo swjateje Swójby tak spomožne; tohodla žada jebi swjaty wótc, zo bychmy z modlitwami a próstwami wschěd= nje so k Šězušej, Mariji a Šózesej wołali.

VI.

Někotre druge modlitwy za pobožnu Jednotu swjateje Swójby.

1. Woprowanjo a próstwa.

O žohnowana, swjata Swójba, Šězuso, Ma= rija a Šózese, mój najwěsczišchi wučeko, moje najslódiche počojenjo a najlěpšcha pomoc w ži= wjenju a wumrěcžu! tebi wopruju so cyłoho, tebi poswjecžam wschě dny mojoho žiwjenja; do twojeje słužby podawam so dospołnje, a zo bych swoje dospołne podacžo dopokazał, poswjecžam tebi dženja a za wschitke dny swojoho žiwjenja wschě stopy a kročele, wschě mysle, pschecža, słowa a skutki, wschě modlitwy, džěła, prócy, sta= roscže, cžerpjenja, bědženja, spytowanja, horja, pschecžěhanja a kažekžuli wopory, — swojej

wocži, swojej wuŕchi, swój jazyk, swoju wutrobu, swoje cžěko a swoju duſchu ze wſchěmi jeju mocami, haj cyku swoju woſobu. Dofelž ſym taſ cyky twój a do twojeje ſwjateje ſlužby zapisaſny, o najſwjecziſcha Swójba, tuž zdžerž a zaſitaj mje we wſchitkich potrebnoscžach a nuzach cžěka a duſche, nětk a wſchě dny mojoho žiwjenja, woſebje paſ w hodžinje mojeje ſmjercže, a ſchřituj mje jako ſwoje kubko a wobſedžeńſtvo: Žězuš, Marija, Józef! Amen.

2. Próſtwa k Mariji „Macžeri dobreje rady“.

O najkřwalbnijiſcha knježna, pſchez wěcžnu radu Najwſchſchoho za macžer wěcžnoho wocžkowječzenoho Słowa wuzwolena, poſkladnica bójſkich hnadow a zaſtupnica hrěſchnikow, ja, twój najnjedostojniſchi ſlužownik, wucžěkam ſo k tebi, zo by mi ty miłofčiwje byla wjednica a radžicžerka w tutym dole ſylzow. Wuproſch mi tola pſchez drohotnu krej twojoho bójſtoho Syna wodacžo mojich hrěchow, wumoženjo mojeje duſche a wſchitko, ſchtož je mi k doſpěcžu toho trěbne abo wužitne. Proſch tež za dobycžo ſwjateje cyrkwy nad jeje njepſhecželemi a za rozſchěrjenjo fraleſtwa Žězuſa Křryſtuſa na cykej zemi. Amen.

(100 dnjow wotpuſka jónu za džen. Leo XIII. 23. nov. 1880.)

3. Próstwa k swjatej Mariji za zdžerženjo cžiŝtoty.

O moja Knjeni! O moja Maczeř! Tebi wopruju sebje cyłoho, a zo bych dopokazał, zo sym so tebi podał, poswjeczam tebi dženja swojej woczi, swojej wuŝchi, swój hort, swoju wutrobu, z cyła sebje samoho. Dofelž sym potajkim twój, o dobra maczeř, zachowaj mje, wobaraj mje jako swoje kubło a wobsedžeństwo. Amen.

(100 dnjow wotpuŝka jónu za džeń; dospołny wotpuŝk jónu za měšac za toho, kiž je tule modlitwu kóždy džeń cyłoho měšaca so modlił. Pius IX. 5. aug. 1851.)

We ŝpytowanju: O moja Knjeni, o moja Maczeř, ŝpomń, zo sym twój. Zachowaj mje, wobaraj mje jako swoje kubło a wobsedžeństwo.

(40 dnjow wotpuŝka kóždy krócz. Pius IX.)

4. Memorare k swjatomu Józefej.

Špomń, o naježiŝtotniŝchi nawoženja Marije, mój najmiłošćiwŝchi zaŝitarjo, swjaty Józefje, nihdy njebu ŝlyŝchane, zo by něchtó wo twój zaŝit a wo twoju pomoc proŝyl, ale tróŝchtowany njebył. Z tutej dowěru du, zo bych pŝched tebe ŝtupił a ze wŝchej nutroŝežu tebi so porucził. Njezacpěj moje próŝtwy, ty pŝtonje mojoho Zbóžnika, ale ŝlyŝch je hnadnje a wuŝlyŝch je. Amen.

(300 dnjow wotpuŝka jónu za džeń. Pius IX. 26. jun. 1863.)

5. Modlitwa k swjatemu Zózefej wo
cžiřtotu.

Knježnow pěstnje a wótcze, swjaty Zózefje, kotrohóž swěrnomu zakitanju bu njewinowatořez sama Khrystus Žezus a knježnow knježna Marija pschepodata: tebje pschez tutej wobě najlubšeje džěsezi, Žezusa a Mariju, proschu a žadam, zo bych pschede wschej nješwarnošczu zakitany, z nješkaženej myslu, z pócežiweje wutrobu a z cžiřtotnym cžěkom Žezuseje a Mariji we wobstajnej cžiřtocze škužik. Amen.

(100 dnjow wotpuska jónu za džeu. Pius IX.
4. febr. 1877.)

6. Zdychowancžka.

Žezuso, pokorny a ponižneje wutroby, sežiń moju wutrobu kaž twoju wutrobu.

Skódkka wutroba š. Marije, budž moje spomoženjo.
D swjaty Zózefje, našch wjedniko, zakitaj naš a swjatu cyrkej.

7. Poswjecžaca a próstna modlitwa
k swjatej Swójbje.

D wěczna mudrořez njebjeskojo Wótca, wučerjo a zbóžniko swěta, mišošziwy knježe Žezu Khrysteže, a ty naježiřežiřcha knježna a boharodžiczerka Marija, kaž tež ty, cžiřtotny nawoženja a

swěrnny zastaraczerjo Józefje: w dowěrje na wa-
 schu spodžiwnu dobrocziwoječ a pohnuty ze ža-
 dosczu, wam słužicž, porucžam so nětko a kóždy
 čas do waschoho swjatoho zhromadžeństwa, hač
 runjež sym toho cyle njechódnny. Všed cylum
 njebjeskim wójskom spóznamam Khrystuja jako
 swojoho wučerja, pomornika a wobbožerja, wu-
 zwolam jeho maczer za swoju miłoscziwu rycž-
 nicu, a swjatoho Józefa za swojoho wošebitoho
 zakitarja w kóždym strašce cžěla a dusche, wo-
 sebjje w hodžinje smjercze. Žadam a wotmysluju
 sebi kručze, zo chcu po fšehesčanskej wučbje ži-
 wy bycž a wumrěcž, a wam wšchón čas swojoho
 žiwjenja pobožnje a swěrnje słužicž. Tež chcu
 po swojich mocach so prócowacž, zo bych fšehes-
 čansku wučbu pola druhich spěchował a wa-
 schu słužbu rozmnožal. Tohodla prošcu twuju
 njeskóncžnu dobrotu, knježe Žezu Khrysteče, kaž
 tež twuju žohnowanu maczer, knježnu Mariju
 z jeje swjatym nawoženju Józefom, zo chcyli mje
 do swojoho swjatoho zhromadžeństwa, do licžby
 swojich porucženych džěczi miłoscziwje pschijecž a
 mje w mojim cžinjenju a wobkhadžowanju pod-
 pjeracž, zo bych z božej hnadu we wšchěch swo-
 jich myslach, rycžach a skutkach po Khrystusowej
 wučbje a waschim pschikladže so zložował.

Wzmicže mje do swojoho swjatoho nawjedowa-
nja, a njedopuschcže, zo bych hdy do smjert-
noho hrěcha zwolit; pošylcže mje we wschitkich
strachach, pschiležnosčach a wabjenjach; wot-
wobrocže wote mnje wschě derje zaslužene křo-
stanja a njewopuschcže mje w hodžinje mojeje
smjercže, zo bych bjez cžwile cžišča bórzy do
waschoho zbóžneho zhromadčěnstwa w njebjesach
dospěł. Amen.

8. Modlitwa k swjatomu Šózefej.

(Ba měšac oktober po rózarijach a lauretanskej litaniji.)

A tebi, swjaty Šózefje, cžěkamy w naschej
nuzy. Šdyž smy twuju najswjecjšichu Njewjestu
wo pomoc prosyli, žadamy dowěrnyje tež wo
twój schfit. Psche lubošč, kotraž tebjě z bjez-
hrěschnej Knježnu a boharodžicžerku zjednocžesche,
a psche wótcowšku lubošč, z kotrejž ty Šězus-
džěčatko wobjimasche, prosymy cže nutrnje, zo
by na herbštwo, kotrež Šězus Khrystus wufupi
ze swojej křwju, mišoščnyje spohladował a na-
schej nuzy ze swojej mocu na pomoc pschischoł.

D štaroščiny schfitowarjo swjateje Swójby,
kědžbuj nad wuzwolonym zhromadnistwom Šě-
zusa Khrystuja; zdaluj wot naš, lubowany wótcže,
wschitke natyknjenjo błuda a škaženja. Bóščel

nam miłosćiwje pomoc z njebies, o našch mócnj
schkitowarjo w bédženju z mocami cžěmnošće, a
kaž sy něhdy Žezus = džěcžatko z najwjetšeho
žiwjenjo wobhrožacocho stracha wumóhł, tak wo=
baraj nětko swjatu cyrkej Božu pschecžiwu wschit=
kim lecženjam njepschecželow, a wzmi naš wschit=
kich pod swoje wobstajne zakitanjo, zo bychmy
po twojim pschikładže a z twojej pomocu swjecže
žiwí byli, zbóžnje wumrěli a w njebiesach wěcžnu
zbóžnosć dóstali. Amen.


~~~~~  
Czischczak G. M. Monje w Budyšinje.  
~~~~~